

Pojkdrömmen som ska förverkligas, del 11.

Text och bild: Börje Engwall

Sommaren som gått kan väl i bästa fall kallas medioker. Den kommer ju inte gå till historien som en av de varmaste. Det som däremot värmdes Eva och mig som föräldrar, var vår yngsta dotters bröllop den 8:e juli i Nyköpings Kyrka. Där kom återigen vår härliga klubbbanda till heders, i form av lånad Jaguar Mk2 av Nils-Fredrik Nyblaeus. Stort Tack Nisse! Bilen gjorde succé!

Fördelen, (om man nu kan kalla det så) med en sval och regnig sommar, är att man kan spendera tid i garaget utan dåligt samvete. Jag har fixat en del med klädselpaneler mm under sommaren. Skönt att såga och prova i plåttrent skal. Ingen fin färg att repa. Mer om det i framtida avsnitt.

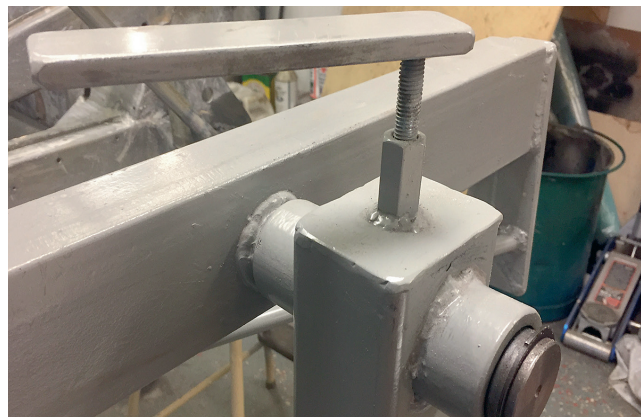
Denna gång tänkte jag berätta om en gammal dröm. När Frogeyen renoverades, satt den monterad i en ram av svetsade fyrkant-rör, med vinkleräta hörn. Ett bök att vända sida vid svetsning. Likaså hamnade BJ7:an i en liknande ram, dock med 45graders hörn, vilket gjorde vändningarna lättare. Dock krävdes även här några starka extrahänder. När nu denna renovering är igång – en dröm jag närt länge – ville jag ha en "snurr", eller rotiserie, som jag tror det heter på Engelska. Alltså bilen upphängd så den lätt kan snurras runt sin egen axel. Jag har ju tänkt att lackera chassit själv hemma i garaget. Vad är då lättare än att med en hand kunna vända och vrida så att man kommer åt att lackera på svåra ställen?

Med en granne som är smed, och med lite mått och bilder från Anders Schildt, började jag skissa på "snurren". Grannen kom med lite material, som Clacke Aggestig svarvade till åt mig. Två spärrytare (låsringar) beställdes från Lesjöfors Fjäderfabrik, så att inte axeln skulle glida ur sitt rör när man bökar runt bilen. En fördjupning svarvades även för låsningen av axeln med skarvmutter och gängstång. Grannen svetsade sedan samman allt efter min ritning, då jag inte har någon pinnsvets. Hjul inhandlades på Jula. Fyra låsbara och fyra endast vridbara. De svetsades fast på ställningen.

Mitt garagegolv lutar mot brunnen, så bilen riggades med pass och laser någorlunda i våg. Sedan började jag tillverka infästningar i ramens stötfångarfästen. Slog lasern på främre axelns mitt, och flyttade sedan laserlinjen mot väggen bakom bilens bakparti. Där blev det att rita en linje på väggen, för att sedan flytta lasern att mäta mittlinjen även på bakre axelns mitt. Allt detta för att få en fiktiv rak linje genom chassit.

När både bakre och främre infästningarna var hjälpligt punktsvetsade, tog min granne med sig dem till sin verkstad, och svetsade ihop dem med pinnsvetsen. Sedan blev det för mig att borra hål i röret, svetsa dit skarvmutterarna (extra långa) och fila till längden på låstvingarna, så att handtagen pekar åt rätt

håll och inte tar i bilen när de är i släppt eller låst läge.

Sedan fick de lite färg på sig (och mer lär det bli vid chassilackningen ...)

Att sätta upp chassit i "snurren" var dock inte "bara". Min garagedomkraft, lyfter inte så högt. Fick lov att bygga en liten pall av regelvirke, 25 cm hög, att ställa domkraften på.

Sedan fick jag upp det hela på plats, och kunde bulta fast chassit.

Att min omsorg om den fiktiva linjen betalade sig, visade sig snabbt. Det är hur lätt som helst att peta runt hela kalaset. Räcker med en fingertopps styrka. Nu är det riktigt roligt att jobba vidare. Behöver inte springa runt och ringa dörr hos grannar för att få hjälp att vända bilen.

Dessutom såg man snabbt detaljer som man lättare kom åt att svetsa lite bättre, slipa enklare mm. Kan varmt rekommendera en "snurr". Att det sedan ser lite proffsigare ut i garaget, föder bara fåfängan en aning ... Det är ju trots allt en hobby, så det ska ju vara roligt också!

När detta skrivs, är det bara dagar kvar till

årets Goodwood Revival. I år åker vi fyra stycken ihop. Jag är den enda som varit där tidigare (tre gånger). Åldersspannet är härligt, skiljer 45 år mellan den yngsta och äldsta i gänget. Det är det här som är så roligt med en hobby, man raderar ålder och yrkesbana – går bara in i sin lilla "hobbybubbla". Något som förgyllt mitt liv. Också något jag brukar svara när den alltför vanliga och tråkiga frågan om vad ens hobbybil är värd. "Ingenting, om ingen vill ha den", brukar jag svara, med tillägget "men den har förgyllt hela mitt vuxna liv, alla mina bästa vänner har jag lärt känna tack vare hobbyn". Då brukar den frågvisse lomma iväg till sin dyrt inköpta bruksbil, som inte genererat en enda bekant.

Nu får vi hoppas på en varm höst, istället för den vår som aldrig blev av. Underbart att köra öppet under alla vackra höstlöv. Frisk luft i massor, och en fikapaus som aldrig smakat bättre.

I nästa avsnitt hoppas jag kunna visa lite inredningsbestyr.

På återhörande / Börje